

[Mogens Elvensø]

Jeg vil gerne anbefale Folketinget at stemme imod ratifikation af traktaten.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det, sagen drejer sig om, er, hvorvidt Folketinget vil ratificere den aftale om en havgrænse, der er lavet mellem Danmark og Østtyskland. Det drejer sagen sig om. Det synes jeg der kan være grund til at minde om.

Regeringen er glad for, at et stort flertal i Folketinget synes, det er en god aftale, der er lavet, og derfor vil støtte grænsedragningen. Dermed burde der sådan set ikke være mere at snakke om. Det her burde vi have gjort for længe siden, fordi det er en god aftale, og jo længere tid der er usikkerhed, jo større usikkerhed er der om, hvorvidt en sådan aftale nu også kan blive til noget.

Men så har der altså været juristeri på banen i en grad, som jeg aldrig har oplevet. Hr. Ole Espersen mener, at i den mellemliggende periode, indtil vi har fået stemt her i Folketinget, har fiskeriministeren brudt dansk lovgivning. Det er blevet klart tilbagevist; det har fiskeriministeren aldeles ikke gjort.

Hvis nu man tænkte sig, at hr. Ole Espersen havde ret, så burde hr. Ole Espersen jo have hjulpet os til, at vi hurtigst muligt fik en sådan meget beklagelig situation afsluttet ved at få vedtaget den her aftale, som hr. Ole Espersen i øvrigt selv synes er en god aftale og gerne vil støtte. Nej, det har hr. Ole Espersen ikke gjort, han har ved en byge af spørgsmål – så mange, at han til sidst ikke selv kunne holde rede på svarene – forsinket og forhalet det her og har dermed forlænget den situation, som han selv hævder er ulovlig. Det er en optræden, jeg slet ikke forstår.

I sidste uge, da vi skulle have stemt om det her, fandt hr. Ole Espersen pludselig ud af, at det måtte være forkert, når jeg sagde, at justitsministeren klart havde sagt, at det ikke var ulovligt, hvad der var sket. Så læste hr. Ole Espersen op af et svar, han havde fået, og fik så afbrudt behandlingen.

Da jeg fik rodet igennem papirdyngerne, så jeg, at hr. Ole Espersen havde fået læst op af et svar, jeg havde givet ham, men hr. Ole Espersen fik ikke læst op af et svar, han havde liggende i sin svarbunke fra justitsministeren. Der står nemlig – her henviser jeg til et svar, der er oversendt den 17. april i år:

»Det er således Justitsministeriets opfattelse, at det utvivlsomt er foreneligt med den danske lovgivning om udstrækningen af fiskeriterritoriet, at regeringen i et tilfælde, hvor der er opnået et forhandlingsresultat med DDR om udstrækningen af de to staters fiskeriterritorier, midlertidigt indretter sin håndhævelse af territorialhøjheden i overensstemmelse med dette resultat, indtil Folketinget har godkendt eller forkastet folketingsbeslutningsforslaget.«

Dér ligger det svar, som hr. Ole Espersen ikke kunne finde for en uge siden. Forsøg på nu at fremstille justitsministerens gentagelser af dette synspunkt i udvalget, som om justitsministeren skulle være gået imod fiskeriministeren, skal jeg hilse fra justitsministeren og sige at der ikke er grundlag for.

I øvrigt kan jeg om hele den stribe af spørgsmål, hr. Ole Espersen kom med her, bare sige, at jeg tidligere i udvalget skriftligt og her i salen har tilbagevist hr. Ole Espersens påstande. Det siger jeg, for at hr. Ole Espersen ikke om lidt skal gå op og sige, at når ikke jeg nu vil svare, så må det jo være, fordi jeg er enig med ham.

Så vil jeg gerne sige til fru Inger Harms, der prøver at bruge sin sunde fornuft, at det dog var en pragtfuld indstilling at møde det her problem med. Det er rigtigt og sundt – med alt det juristeri, der efterhånden er blevet.

Fru Inger Harms fremstiller situationen, som om vi da bare, indtil vi nu får den her aftale på plads, kunne sige, at på den danske side er det danskerne, der har jurisdiktion, på den østtyske side af grænsen er det østtyskerne. Problemet er bare, fru Inger Harms, at vi ikke er enige om, at der er noget, der hedder en dansk side, og noget, der hedder en østtysk side. Indtil denne aftale bliver ratificeret, er der et stort gråt område, et stort overlappende område, fordi vi siger midtlinje og østtyskerne ikke vil acceptere midtlinje. Det vil sige, at vi har et stort område, hvor ingen ved hvad der er dansk side og hvad der er østtysk side.

Det er netop derfor, man ud fra anvendelse af sund fornuft siger: Når vi nu har lavet aftalen og den på et eller andet tidspunkt bliver endeligt ratificeret, så må vi i den mellemliggende periode opføre os, som om aftalen allerede var kommet i stand. Og det har, som det også er blevet sagt tidligere, været meget fornuftigt set fra dansk side, for det har betydet, at danske fiskere uden risiko for at blive opbragt har kun-